

Kuyruk Acısı

– Mikdadi · 20 Mart 2017

Kuyruk acısı!

Beldelerin birinde bir oduncu yaşarmış
Evin ihtiyacını sağlamaya koşarmış

Kestiği odunları satıp geçiniyordu
Ne gurur duyuyordu ne de acınıyordu

Yine bir gün ormana odun için gitmişti
Bir yılan ölüyormuş ona yardım etmişti

Güneşte yaniverdi onu bitkin görmüştü
Hayata dönsün diye bir fincan süt vermişti

Verdiği sütü yılan afiyetle yemişti
Ben yılanlar sultanı Şahmeran'ım demişti

İlerde bir kuyu var sarayımdır orası
Hergün yanıma uğra öğle akşam arası

Gelince bana seslen, bir altın vereceğim.
Senin ihtiyacını artık ben göreceğim

Önce inanamamış yine varıp seslenmiş
Ya doğruysa diyerek hırslanmış, heveslenmiş

Denemek maksadıyla uğramıştı bir ara
Getirip oduncuya vermiş sarı bir lira

Ondan sonra oduncu her gün gidip gelirmiş
Kimseye anlatmazmış yalnız kendi bilirmiş

Fakirlikten kurtulmuş haca gidecek imiş
Gelinceye dek oğlu takip edecek imiş

Oğlunu çağırarak sırrını söylemişti

Kimseye deme diye tembih de eylemişti

Oğlu tarif edilen kuyuya geldiğinde
Hazinenin yerini öğrenip bildiğinde

“Neden onu öldürüp hepsini almayayım
Her gün bir altın için yollarda kalmayayım”

Böyle düşünüp hemen saldırmıştı yılan
Kuyruđunu kesmişti yılan kızmış olana

Isırıp zehirledi çocuk öldü orada
Babası hacı etmiş dönmüştü bu arada

Yılan seslenerek yılan çıkıp gelmişti
Oduncu demiş ona artık ölen ölmüştü

Gel artık unutamam bütün bu olanları
Yılan dedi arkadaş anlamam yalanları

Söyle unutulur mu hacıların hacısı?
Sende evlat acısı, bende kuyruk acısı

Buna hiç imkan yoktur, imkânı varsa söyle
Ne kadar da istesek doğa kanunu böyle

Şair Mikdat Bal